

[Ingerlise Koefoed]

kvinder? Hvad har man f.eks. at byde de 25-35-årige, der har gennemgået en mellemuddannelse, som desværre er blevet uanvendelig? Hvad har man til de arbejdsløse akademikere, for de kan vel ikke læse EDB alle sammen?

Der er mange andre end os her i folketinget, der venter spændt på svarene og også på oplysningerne om, hvor der skal findes penge, om de skal findes inden for eller uden for finansloven. Det er også på sin plads at spørge både undervisningsministeren og de radikale om, hvad de agter at gøre ved, at der afskediges erhvervsvejledere rundt om i kommunerne nu, hvor de må være mere end nødvendige, for de skulle jo give de langtidsledige oplysninger om uddannelsesstilbud. De skulle kunne give dem råd, og de skulle kunne fortælle dem om de efterfølgende jobudsigter.

Rygtet vil vide, at der er gået kludder i forhandlingerne om uddannelserne, og at det hele kommer i gang betydelig senere end beregnet, og så står folketinget altså i den fine situation, at jobskabelsesordningen er væk, og at de andre tilbud ikke er til at få øje på. Om ikke andet synes jeg, man må kalde det en mere end ejendommelig form for skalten og valten med andre menneskers muligheder.

Men de radikale taler og taler altså om uddannelses tilbuddene, og når man går dem på klingen rundt om i landet om det, der skal følge efter for dem, der ikke får job trods uddannelse, så svarer de blot, at ordningen skal vurderes igen om to år, og så må vi se. Så er det, man må tage sig til hovedet endnu en gang og spørge: hvorfor hastede det så stærkt med at få planlagt vejen til den laveste dagpengesats, når man alligevel er så usikker på løsningen, at man skal se på den igen om et par år? Hvorfor så ikke vente? Hvorfor ikke vente med at fastlægge de sidste fornedrende detaljer? Hvorfor ikke lade være at gøre så mange mennesker nervøse? Mon ikke det er, fordi det, der i virkeligheden har interesseret regeringen og de radikale ved dagpengeforliget, slet ikke er uddannelsesdelen? Den er sukkeret på det sure. Formålet er de besparelser på dagpengekontoen, ordningen indebærer. Var det ikke besparelserne, der var det egentlige formål?

Vi står nu igen i år med et finanslovforslag, der betyder dårligere forhold for mange, som ikke kan tåle at få det dårligere. Det

betyder større privatisering, færre tilskud til vedvarende energi, en socialpolitik, der følger direkte i sporene på de forrige års nedskæringer, en kulturpolitik, der lægger hovedvægten på det etablerede og på det populistiske og har glemt alt det folkelige og græsrodterne, og trods alt dette såmænd også et voksende betalingsbalanceunderskud, som varsler nye nedskæringer. Alligevel har socialdemokratiet besluttet sig til at stemme for lovforslaget. Det kunne man læse i avisen dagen efter, at nyheden om dagpengeforliget var kommet og havde vakt megen harme hos præcis de samme socialdemokrater.

Vel kender vi godt socialdemokraternes ganske formalistiske argumentation for, at de ikke kunne stemme for finanslovforslaget sidste år. Regeringen havde ikke sit parlamentariske grundlag i orden, sagde de. Det har den i år, og så stemmer socialdemokratiet for lovforslaget. Jeg vil godt spørge socialdemokraterne: hvor meget forstår befolkningen, hvor meget forstår de mennesker, der står ude på slotspladsen i dag, mon af den form for argumentation? Hvordan i alverden skal de arbejdsløse og alle de andre, socialdemokraterne i går med deres ændringsforslag prøvede at gøre det bedre for, kunne forstå, at arbejderpartiet, socialdemokratiet, stemmer for et finanslovforslag, der indeholder så mange angreb på almindelige menneskers liv og hverdag? Var det ikke på tide at holde op med at være formalistisk i sin argumentation og se på virkeligheden og være politisk? Stem dog imod det finanslovforslag og bevar noget af det, som socialdemokrater meget tit har været mere end villige til at frakende andre partier, nemlig den politiske troværdighed!

Denne finanslov er jo den første i regeringens moderniseringsæra. Den indeholder indtægtsdækket virksomhed. Den giver statsvirksomhederne større frihed til at disponere inden for rammerne. Den lægger loft over økonomien med beløbet 185 mia kr. Vi oplever allerede nogle af følgerne af dette udgiftstal, og det er meget rigoristiske krav om dets overholdelse. I finansudvalget får vi næppe et aktstykke uden kompenserende besparelser. Sidst brugte man folkebibliotekspenge til udbygning af forskningsbiblioteker, og man brugte såmænd penge til at bygge boliger for til at rette op på et boligsekskabs økonomiske problemer. Hvis man kører vi-